

M A G Y A R K U R I R

Bécsből, Pénteken, December' 8-dikán, 1820.

Spanyol Ország.

A' Fr. Constituzionel egy magános tudósítónak levelét közli Madridból, melyben ezek beszélltetnek: — „Nov. 10-ikén, mint a' Cortesek' eloszlása után következett napon, valami zürzavaros állapotnak előjelei, postáji, kezdették mutatni magokat. A' nép a' piaczkokon összecsoportozott; némelyek így kiáltoztak: Éljen Szigó! mások így: Éljen a' Király! de még is legtöbben találtattak, kik ekképpen kiáltoztak: Éljenek a' Cortesek és a' Constitúció szerént való Király! A' Deputatusoknak hathatós magoktartása, és az a' határnak eléréséig számú Deputatusok hagyattak Madridban, a' végre, hogy ha a' szükség találja kívánni, azonnal gyűlést tarthassanak, nem soká eloszlatta a' félelmeskedést. Olly hír kezdvén nagyon szárnyalni, hogy Infanta dó és Alagon Herczegek Escuriálban a' Királyt meglátogaták volna, 's mint hogy különösen az utolsóról tudja a' közönség, hogy a' Constitúción fundáltatott Országlásnak visszaállíttatása előtt hat esztendővel a' Királynál melly nagy kedvességben volt: tehát ez a' látogatás ismét kedvetlen gyanakodást gerjesztett-fel, de a' melynek semmi fundamentuma nem látszik lenni. Minister Jabat, Princez Anglona, és Don Espelata, kik mind hárman esmeretesek arról, hogy valamint a' Királynak úgy a' Constitúciónak ishüségese pártfogójik, mos-

tan Escuriálban lévén, az ökö' otléte minden próbatételeket semmivé tenne, mellyek a' Királynak és a' Nemzetnek kárára czelelőzhatnának. Hanem, mind ezek akár hogyan legyenek, elég a' dologhoz, hogy a' Cortesek magokat minden tekintetben nagy pontossággal a' Constitúcióhoz szabták, 's politikai lételjelnek a' határozott napon végetvetettek, még csak távulról se' fordulván-meg az eszekben, az, hogy azt, csak egy nappal is megtoldják 's az által a' behélteleneknek a' rágalmaszra okot szolgáltatassanak. Sokak azon Deputatusok közül, a' kik Madridban hátrahagyattak, ezen nyugvó idő alatt jó szívekkel meglátogatták volna hazájokat, vagy pedig örömezt útozni mentek volna: de elebb becsülték a' hazájoknak való szolgálatot, mint magános vágyodásokat, 's helyben maradtak. Egy Kurir, a' ki Nov. 13-dikán indult útnak Madridból, csendességben hagyta oda a' várost.“

Ezen csendesség azonközben a' Nov. 25-dikén költ Párisi Ujságlevelék szerént csak 16-dikig tartott. Ekkor ismét nagyon nyughatatlankodni kezdett a' nép, melyről a' Gazette de France ekképpen ír: —

„Madrid, úgy mond, November' 16-dikától fogva 18-dikáig insurrekzionális mozgásoknak theatroma vala, mellyekre Carvajal nevű Generálisnak Vigódet helyébe Madridi és Új-Castiliai Kormányozóvá lett neveztetése adott okot, 's fogásul a' szolgált reá, hogy ötöt a' Király

csak maga nevezte-ki; 's az ő kinevezte-
téséről szolló rendelkezésben egygyik Minis-
ternek neve se' találatott. A' nép sere-
gestül tolakodott azon szála' ablakaihoz,
hol a' Permanens Deputatzió 16. dik-
ban estvéli 9 órakor tanácskozott, 's azt
kivánta ettől, hogy a' Corteseket rendki-
vülvalóképpen haladék nélkül hívassa ösz-
sze. A' Permanens Deputatzió azonnal
Kurirt indított a' Királyhoz, arról tudosit-
ván, hogy minémü felzundulást okozott
a' nép közt Carnajal Generalisnak Kor-
mányozóvá lett neveztetése. Ekkor en-
nyiben maradt a' dolog a' következett na-
pig. A' pezsgés azonban minden szem-
pillantásban nevedett. A' Ministerek az
Országnak minden tartományaiába Kuriro-
kat küldöttek-el, melly ölog a' népet
még nagyobb félelmeskedésre indította. —

„A' Madridi Magistrátus 's a' tarto-
mánynak Madridban öszszegyülekezve lé-
vő Deputatziója, Nov. 17. dikén a' város'
házánál tanácsot ülven, egész megegy-
gyezéssel illy Irást határoztak a' Király-
hoz: —“

„Király! A' tartomány' Deputatziója
's a' Madridi Magistrátus a' tanácsbáznál
rendkívül való tanácskozás végett gyűlést
tartván, illő tisztelettel Felsőged' elejébe
terjesztik, hogy a' fő városban a' közön-
séges rendnek fenntartására nézve elé-
vétetett minden eszközök mellett is annak
nemes lakosai olly módon felingerlödtek
és olly pezsgésben vagnak, hogy siető
és hathatós eszközök nélkül nagyon szo-
morú következtetései lehetnek. Az ő ohaj-
tásaik 's az a' mód, mellyel ök azokat ki-
nyilatkoztatták, olyanok, a' millýenek
egy nagy népnek bölcsességéhez, okossá-
gához, és mérséklettségéhez illenek. Ma
estvéli öt órakor meglehetősen számú soka-
ság öszszegyülekezvén a' Tanácsház előtt,
a' nélkül, hogy valami erőszakoskodást

vagy valamelly engedetlenséget követett
volna el, szabad emberekhez illő hatha-
tósággal megmondotta, hogy mi légyen
az a' legbizonyosabb és talám egyetlen-
egy eszköz, melly által a' Státus azon
Crisisből, melyben most van, kiragadhat-
hatik, tudniillik: Hogy a' Cortese-
ket rendkívülvalóképpen ösz-
sze kell hívattatni. —

„A' tartomány' Deputatziója 's a' vá-
ros' Magistrátusa, kötelességeiket megsér-
tenék, 's annak a' bizodalomnak, mellyel
öket ezen városnak 's az egész tartomány-
nak nagy számú lakosai megtisztelték,
nem felelnének-meg, ha Felsőged előtt
nyilvánossággal ki nem jelentenék, hogy
ezen kívánság éppen olly bölcs mint igaz-
ságos; és hogy a' Magistrátus 's a' Depu-
tatzió, ha ezen kívánság nem tellyesítte-
tik, tellyességgel nem felelhetnek azon
szomorú következtetésekért, mellyek abból
származhatnak. —

„A' Felsőged' Madridból való távol-
léte félelmeskedést okozott, mellyet még
nagyobbá tett az, hogy olly emberek vé-
tettek-fel fő hivatalokra, kikről tudva van,
hogy ellenkeznek a' Constitútzionalis Or-
száglási Systemával, a' melynek fenntar-
tatására Felsőged megesküdött, 's a' mel-
lyet mi utolsó csepp vérünkig készek va-
gyunk oltalmazni. Király! mi kéntelenek
vagyunk szabadon kimondani: Hogy a'
mi új intézeteink eránt való hajlandóság-
nak olly közönséges kinyilatkoztatása nél-
kül, hogy annak legmegboszszankodot-
tabb ellenségei minden reménségeket el-
veszessék, a' közönséges bizodalmat hely-
reállítani lehetetlen leszen. Minden egyé-
b eszközök csak szemfényvesztés gyanánt
fognak szolgálni, 's a' Státus' hajóját el-
süljedéssel fognak fenyegetni. —

„Ezen közönséges kinyilatkoztatás, a'
mi vélekedésünk szerént, csak Felsőged-

nek a maga gyermekei közzé való viszatérése, s a rendkívülvaló Corteseknek hamarsággal való összehívattatása által eshetik meg. Ez az a mit a nép kíván; a mit néki a mostani körülállások között kívánni kell; s a mi minket a körülöttünk álló, szemmel látható veszedelmektől, megmenthet. A tartomány Deputáziója s Madrid városa Magistratusa tehát jó reménységgel kéri F. gedet, hogy igasságos kívánságaiknak feleljen meg, magát ezután is, mint eddig, a nép méltó atyjának lenni mutassa meg, s ezen bölcs s a veszedelmeket megelőző eszközök által vessen véget azon félelmes gyötrődésnek, melybe a nép helyheztesztve van. Költ Madridban a tanásház szalájában, Nov. 17-dikén 1820-ban. — (Itt az aláírások találtak).

„Még ezen napon (17-dikben) estvéli 7 órakor Követ érkezett a tanásházhoz a Permanens Deputatziótól olly jelentéssel, hogy ezen Deputatzió nagyon megnyugtató választ vett a Királytól, melynek ennyiben áll summás foglalata: — „Ő Kir. Felsége azért nevezte vala Generális Carvajalt Castiliai fő Kapitánnyá, mivelhogy azt gondolta, hogy az ő kineveztetése a népnek tettezni fogva: hanem, minekutánna bámulással értette, hogy ezen kinevezés illy nagy félelemre adott okot, erre nézve semmit úgy nem kíván mint azt, hogy ezen dolog a Constitúción épült systemával megegyezőleg intéztessék el. Ministereire bizza tehát, hogy ezen három hivatalokra, úgy mint, az Új-Castiliai Fő Kapitányságra, a Madridi Polgári Kormányozóságra, és a Militzia (nemzeti hatóság) Generális-Inspektorságára, olly három embereket jövelljanak, kik a közhözség bizodalma érdemesek, mint hogy azok az emberek, kik eddig a most nevezett három hivatalokban voltak, Státus-

tanácsosokká nevezettek. Azt is hozzá tette ő K. Felsége ezen váloszhoz, hogy Escorialban való maradását egyedül csak az ő Felsége egészségtelensége okozta, s mihellyest egészsége tökéletesen helyre áll, a fő városba azonnal vissza fog térni, hogy a lakosoknak elméjét megnyugtassa. —

„Ezen tudósítást nagy örvendezéssel fogadták a Madridiak; a nép muzsikáló csoportokkal s illy kiáltozással járt le s fel az utcákon: Eljen a Király! Eljen a Constitúció! — Azonközben ugyan ezen éjjel még egyszer összegyűlvén a nép a tanásház előtt, megújítva kívánta a Corteseknek rendkívül való összegyűjtetetését — azután csoportosan elszéledvén, végre azon paloták előtt gyűltek némelly csoportok össze, a melyek előtt még meg voltak a régi vas lánczok, s ezeket összedarabolták.“ — A Kurir, ki ezen tudósításokat hozta, Nov. 18-dikán indult Madridból. Addig egyéb elvete-medések nem történtek volt.

A Párisban Nov. 26-dikán költ Újságlevelok is csak eddig, November 18-dikáig, haladnak a Madridi történeteknek előadásában, hanem a helyett a Valencziai lármás történeteket beszéllek körülállásosabban elé: „Az Érsek élete, úgy mond, nagy veszedelemben forgott. A nép nagyon megmérgeződött azon Pásztori levélért, melyet ezen Érsek a Cortesek végzése ellen kiadott. A palotájára reámenvén azt forma szerént ostromlotta. Szerencséjére módot talált az Érsek, hogy jóságaira kiszaladhassen, de nem soká tudtára esett a lármázóknak, hogy hova vette futását, s azonnal oda siettek tolongva, hogy felkeressék s megtalálván gonosz célzásoknak feláldozzák. Hanem olly szerencsés volt, hogy innét is útat vesztett a meggyilkolására törekedők előtt.

Azt mondják, hogy hajóra ült volna. — Ekkor osztán azon Generális Elio ellen fordította dühösködését a' felmérgeződött nép, ki a' Mártziushan kiűtött revolúzió előtt Valencziái Fő Kapitány lévén, azóta az ott lévő fellegrárban fogva tartatik. A' fogházból ki akarták hurcolni és meg akarták gyilkolni: hanem a' strázsán álló katonák jól viselvén magokat viszszaverték a' dühösködöket. A' Kurir, ki ezen tudósításokat hozta, Nov. 12-dikén indult Valencziából, hol a' pezgés még ekkor is nagy mértékben uralkodott s' újabb lármáknak támadásától féltek.

A' Kadikói Püspök ellen is felkelt a' nép hasonló Pásztori levélnek kiadásáért, s' ez is futásban kéntelenített keresni megmaradását. Most Medina-Sidoniában tartózkodik.

N á p o l y.

A' Bécsben kijövő Beobachter nevű Ujság, illy tudósításokat közöl Nápolyból, November' 22-dikéről: Az Országlószék a' finántzai fogyatkozások miatt kéntelen lévén a' katonáknak eddig fizetett rendkívül való hó-pénzt megszüntetni, ennek nem soká olly követkevései lettek, a' mellyeket előre ellátni lehetett. A' 12-dik Gyalog Regiment Subordinatio ellen való bünt követett-el iniatata. A' közkatonák nagy számmal oda akarták hagyni zászlójikat s' honnyokba vissza akartak menni, melyre nézve az Abruzzói vidékekre kellett kvártélyba küldeni az egész Regimentet. De ugyan ez, útjában is sok bünt tett; egy Kapitány, a' tulajdon Kompániájából emberek által öletett-meg. Ez, Teanóban történt. Ezen Regiment' példaadásának követtetése azonközben más csapatoknál még eddig meggátoltatott. A' Rekruták csakugyan

nem jó szívvvel állanak elé a' zászlók alá, a' melly kitettzik abból, hogy valami útasok, látták, hogy Itri és Fondi között valami Rekrutákat kötözve vittek a' sergekhez. Nápolyban (magában a' városban) még naponként nevededik a' zürzavar és fejtelenség. A' ragadozás, gyilkolás, engedetlenség, s' a' közönséges tisztviselők eránt tartozó tisztelettről való elfelejtkezés, legnagyobb divatjokban vagnak. Éjtzakának idején élete' veszedelme nélkül magát az uczán senki nem mutathatja. A' Carbonárik' folytában határnélkülváló módon hatalmaskodnak; az Országlószék' s' Parlamentum' végzéseiknek nyilvánóságos erőszakkal ellentállanak. Mind annak mind ennek tagjai reszkessenek a' Carbonáriknak hegyes töreiktől, ha magokat nékiek valamiben ellenek szegzik. A' első Minister Zurló vádolás alá van vettette, minthogy azt erősitik felölle, hogy a' Constitúciónak egygyik Czikkeljét megrontotta volna. —

„A' Parlamentumnak egygyik ülésében eléfordult vetekedések azt mutatják, hogy némellyék nagyon szeretnék, hogy az Ország' a' fő város' s' a' tartományok' régi nevezeteiknek visszahozása által, a' régi dicsőségre való visszaemlékezésen, mint talpköven építhetnék-fel a' magokét. Az Ország' nevet még megtartották. Még eddig Cardinális Firraónak az a' jóvallása se' fogadtatott-el, hogy a' fő városnak az ő mesés időbeli Parthenope nevezete visszaadattassék: hanem a' tartományokat a' mi illeti, ezek közül már kettőnek vissza adatott az ök' régi neve, t. i. a' Terra-di-Lavaro, a' Campania; és Aquila, a' Marsia neveket kapták vissza. A' Tarentumi Érsek, Guiseppe Antonio de Fulgure, a' Két Siciliák' Országára nézve olly jóvallást tett, hogy adják neki ezen nevet: Regno de Vul-

cani — Vulkánusok' (tűz okádó hegyek') Országá.

November 21-dik napján a' Spanyol Constitúciónak Czikkelyeit vette a' Parlamentum vitatás alá, hogy mennyiben lehetnek alkalmasok Nápolyra nézve. Legelőbb is a' mondott Constitúciónak ezen Elő Szavai vétettek kérdés alá: „Mindeneknek tudokra légyen, hogy az említett Cortesek a' Spanyol Monarkhia' számára az itt következő Constitúziót határozták meg: — A' mindenható Istennek, Atyának, Fiúnak és Szent léleknek, az emberi társaság' Szerzőjének 's legfőbb Törvényadójának nevében.“ — Azon nevezetek felett, mellyek a' felhozott Elő Szavakban, a' Legfőbb Valóságnak adatának, hosszszas vetekedések támoltak. A' kik ezen nevezeteket helybehagyták, vélekedéseknek támogatására felhordták Mosest, a' Tíz Parancsolatokkal 's a' Sínai hegygyel egyetemben: hanem az ellenkezők is sok féle tünemény erősséget tudtak a' magok' részekre felhordani. Végezetre voksolás által állapított meg a' kérdés. A' határozás, csupán három vétumokból álló többséggel a' lett: Hogy az Isten a' Spanyol Országban nékie megadatott titulusokat Nápolyban is tarttsa meg. — Egygyik az ellenkezők között még ezen megjegyzést is felhozta, vala vélekedésének támogatására, hogy az Isten' törvényei, lehetnek a' Sidó nemzetre nézve jók, de nem a' Nápolyi nemzetre nézve.

Portugallia.

A' Párisi Ujságlevelekben, 's megnevezve a' Gazette-de-Francében, illy summás tudósításokat olvassunk külömbkülömb napokról Portugallióra nézve:

Nov. 7-dikéről: — „A' Lisbonában Nov. 7-dikén kijött Ujságlevelek szerint a' Provisoriai Országlószerék meghatározta, hogy a' Corteseket nem a' régi, hanem az új (Spanyol systema) szerint hívassa össze. Előrevalóképpen a' Spanyol Constitúciónban meghatározottat Válosztási mód határozottat meg Portugallióra nézve is (melly annyit tesz, hogy a' Válosztatandó Deputátusok' száma a' tartományok' számosságához legyen mérsékeltetve). Mind egygyütt 100-ra határozott az egész Országbeli Deputátusok' száma.“

Nov. 11-dikéről: — „Ezen városban (Lisbonában) rettegés uralkodik. A' Roscio nevű piacot fegyveres sergek lepék-el, 's olly beszéd van folyamatban, hogy olly összeesküvés fedeztetett-fel, melynek az előbbeni Országlási mógnak visszaállittatása lett volna czélzása, 's hogy a' Provisoriai Országlószeréknek (a' Juntának) négy tagjai elfogattattak volna.“

Az egygyik Madridi Ujság azt erősíti, hogy Lisbonában Nov. 11-dikén az örző seregnek egy része a' Spanyol Constitúziót (gyanithatóképpen azért, hogy meguntá várni a' Portugallióinak elkészülését) proklamálta.

Tra-los-Montes tartományában Villa-Real nevű város, melly mind ez ideig halogatta vala az új rendnek elfogadását, végre elfogadta azt, 's meghódolt a' Junta' hűségére.

Az Oporto 's még más városbeliek is nagy pompával megünneplették a' Koronaprinccznek Don Pedro d' Alcantarának születése' napját.

Nagy Britannia.

November' 23-ikán nem vélt módon prorogáltatott Jan. 23-dikáig a' Par-

lamentum minden berekesztő beszéd nélkül. A véletlenség csak abban állott, hogy az alsó ház a mondott napon öszszegyülekezvén, s Denman, a Királyné Prokurátora, egy irással felállván, éppen akkora Vice-Ceremoniamester a szalába belépett s meghívta a tagokat, hogy Elölülőjökkel egygyüti jelenyenek-meg a felső ház rostélya előtt, annak meghallására, hogy a Parlamentum ülései Jan. 23-dikáig bezárattattak. Ennek hallására szörnyű lármá és zürzavar támadott. Az ellenkező részen lévők, így kiáltottak pfuj! pfuj! a Ministeri részen lévők ellenben azt kiáltották, hogy a Vice-Ceremoniamester lásson hozzá a maga munkájához; ki is a maga meghívó munkáját elvégezvén, kimenetelekor ismét kifütyöltetett, s csak nagyon kevés tagok mentek véle a felső ház rostélya elejébe; sokak tovább is megmaradtak az alsó ház szalájában s Denman körül seregbe állván, magoknak felolvastatták azon irást, mellyet ő az egész ház előtt fel nem olvashatott. Az irás a Királynétól volt küldetve s e volt a foglalata: —“

„Károlyina, Királyné. A Királyné jónak találja az alsó házat affelől tudósítani, hogy a Királyi Ministeriumtól olly tudósítást vett volna, melyből nyilván kitettzik, hogy a Parlamentumot prorogálni akarja. Ezen tudósítás mellé olly ajánlás vala tétetve, hogy addig, míg a Parlamentum a közelébbi ülésekre öszsze fogna hivattatni, a Királyné élelmére meghívántató költség és egy lakhelly, ki fognának rendeltetni. A Királyné ezen ajánlást, a nélkül, hogy sokáig fontolgatta volna, nem fogadta-el. Az alatt, míg az utóbbi rendkívülvaló perlekedés ellene folytatott, az Országglószék által elelmére provisoriai módon rendeltetett summákat

elfogadhatta: de azt várhatta természet szerint, hogy már most, midőn ez a Királyi familia megalacsonyittatására tétett próba el nem sült, haladék nélkül valami állandó eszköznek elővétetetését fogják a feljebb irt célra nézve a Parlamentum bölesességének jovallani, s érezte a Királyné, hogy ő továbbá el nem fogadhatná illendőséggel a Ministerektől azt, a mit néki, mint erről tellyesen meg van győzetetve, az alsó ház adakozósága, mint a thronusnak méltóságával éppen úgy az igasságnak nyilvánvaló princípiumaival is megegyező dolgot, minden bizennyal meghatározott volna. Ha talám tehát új lépéseket ezélanak a Királyné ellen tenni a Ministerek, ő ezen esetben ingadozás nélkül való bizodalommal ajánlja magát a nép képviselőjének, tellyesen annak igasságára s bölesességére bizván magát az eránt, hogy eránta, a további haszonnéllülvaló halogatásból következő szenvedések ellen, határozott eszközöket fognak elvévni, s gondoskodni fognak arról, hogy ezen példátlan üldöztetéseknek végvettetessék.“

A Királyné Nov. 20-dikán, mint előre kihirdtetett vala, valósággal közönséges istentézteletre ment a Hammersmithi templomba, s a templom ajtajánál a helységheli Notabelek, fő-fő emberek által fogadtatott. Midőn a pap a templomi imátságban arra a helyre ért, hol a Királyné neve szokott emlittetni, nagy kívánsággal várta a nép, gondolván, hogy most már talám emlittetni fog a Királyné neve is: hanem még nem lévén visszavétetve az a rendelés, a melynek ereje szerint kihagyattatott volt, tehát most is elhalgattatott. Urvacsorájával is élt ő Felsege ezen alkalmatossággal. A templom dugva tele volt és künn is sokak állottak. A Citybe pompás bemenetelt tar-

tani 's a' Sz. Pál templomába menni, Nov. 29-dikén szándékszott ő Felsége, a' hol úgy tétettek az intézetek, hogy a' Lord Májor 's a' gyülekezet Elöljáróji által az a' czerimoniával fogadtassék, mellyel a' Királyt szokták fogadni.

A' Ministeri részen lévőknek nem tuzik, hogy a' Királyné ezen pompák által mutogatja a' maga győzedelmeskedését; az ugyan ezen részen lévő Ujságlevelek nagyon kikeltek ezért ellene; név szerént a' Morning-Post illy mérges szavakra fokadott: — „Mi is emlékezetet tevénk egygyik régibb levelünkben azon készültekről, mellyek a' Királynénak a' Sz. Pál templomába leendő, istentelen czerimoniával 's lázszató pompával való bemeneteléhez tétettetaek. A' City közönsége tanácsosának határozása szerént azt akarják, hogy ezen szerencsétlen Aszszony olly nagy pompával, millyent a' részrehajlás valaha csak kimutathatott, a' Citybe bevitetessék, 's a' hálaadás innepével illy rettentő csufolódás és a' religiói innepléseknek illy megrontása követtessék-el! A' Királyné a' maga bünös voltáról törvényesen meggyőztetvén, a' büntetéstől megmenekedett. Lehet-e tehát nagyobb háladatlanság, mint illy kevélységgel, illy szín-mutatással, kétszinkedéssel örvendezni ezen megmenekedésen, midőn a' felszabadittatás, mellyet a' Királyné illy szenttséges módon akar meginnepelni, nagyobbadon még azok által is megtagadtatott, a' kik úgy voksolnak, hogy megmenekdjék. Mikor tétetik már valaha határ ezen bünös cseleke-

detek' elejébe? Vajha mind azok, kik a' bünöket új büntételekkel 's a' gyengeséget vakmerő bátorsággal tetézni mérészik, reszketve meggondolnák, hogy a' rosznak roszzal való visszafizetődése csak azért halasztatott-el, hogy idővel, a' megbántatott erkölcsiségnek tartozó elégtételül, annál szembetűnőbb, annál példásabban, 's annál nagyobb bosszúállással elkövetkezék.“

A' Királyné tanácsot tartván Brougham és Denman Urakkal azon megtagadó válaszra nézve, mellyet Lord Liverpooltól a' maga' kívánságaira nézve tőle kapott, egygyütt meghatározták, hogy még sürgetőbb irást küldjön a' nevezett Ministerhez.

Azon Olasz tanuk között, kik a' Királyné ellen való bizonyágtétel végett Londonba hozattak vala, 25-tön, a' kik t.i. ezen bizonyágtételre csakugyan nem állítottak elé, parancsolatot kaptak, hogy az Angliából való eltávozáshoz készítsék hozzá magokat. A' többek 22-ten, még egy darabig Londonban fognak maradni, talám, mint gondolják, azért, hogy elvárják, hogy valyon a' Királyné nem indíttat-e ellenek, hamis bizonyágtételért való pert? Azon Hattongarden nevű épületen kívül, melyben megérkezésektől fogva laktak, nem igen mutatják magokat, abban pedig Olasz játékokkal töltik idejüket. — Most a' Királyné győzedelmiért való világosításkor, jó vigyázás volt reájok, hogy a' lármazó nép miatt valami bajok ne történnyen.

Redaktor: Pánézél Dániel; nyomtatja Nemes Stöckholzer Hirsckfeld Felix.

(Unter-Passauer - Hof Nro. 366.)

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

Ö Császári Királyi Felsége méltóztatót Gerstorf Ferencz Bányász Tanácsos Urat, mint ő Felsége szolgálatjában megöszülte érdemes Férfiút, nyugodalomra bocsátni, 's helyébe Rombauer Godfrid Urat, Maluzsinai Rézkereskedés Tisztartóját, Bányász Tanácsossá, és az Alsó Magyar Országai Kamara Grófság Assessorává nevezni; ezen Tisztartóságra pedig Dörer Antal Urat, az Annabergi Tisztartót, által tenni. Nem különben Fricskó József Urat, az Alsó Magyar Országai Kerület Bányász Bíróját, Királyi Bányász Tanácsosi ranggal megtsznelni.

Elegyes Dolgok.

Liverpoolban egy ifjú igen szép de nagyon rossz hajadon leányt a' Botanybayba való elszállítatásra 's hét esztendőig tartó ottmaradásra ítéltek, azért, hogy egy más aszszonyembertől sok ruhadarabokat ellopott. A' bűnös leány ekképpen mentette magát a' Bírák előtt: „Ezen aszszony, úgy mond, a' kit én megloptam, maga is azért jött hozzám Wigan nevű helységből, hogy töllem kézi mestersegget tanuljon. Az én kézi mestersegem az, hogy lopjak. Ezen aszszony azt kívánta töllem, hogy tanítsam-meg, miként kell a' kereskedő boltokat feltörni. En őtet megtanítottam. En elejítől fogva tolvaj voltam, 's mint tolvaj úgy is szándékoszom meghalni. Nékem mind egy, akár mi ítéletet mondjanak reám Uraságtok. Ha szabadon bocsátanak, ismét lopok. Míg Angliában egy bolt leszsz, addig én szükségét nem szenvedék.“ — Midőn azután az ítéletet kimondották reá, azt nevetve halgatta, 's így szollott: „Ha, Uraim, ezen 7 esztendők nékem tanulási időül ha-

tároztattak, így igen rövid idő: egyéb eránt, a' hova engem küldenek, ott is talállok én módot a' lopásra.

Páris. Herczog Daeres, a' ki tengeri ministerséget viselt a' Cs. Országálás alatt, Nov. 22-dikén éjjel a' szobájában nagy veszedelemben fargott. Éjfélután lefeküvén azután valami másfél óra mulva valami kedvetlen szag miatt, a' melly égés által okoztatott, felserkent 's felugrott, és éppen ekkor az ágya, melyből leugrott, néhány font puskapornak fellobbanása által felvetetett. A' Herczegnek csak a' keze kapott sebet. Segítségért kiáltván éppen ekkor a' szoba más részében másod versbeli lobbanás történt, melly által a' szobában lévő portékák nagyon megrontostattak. A' Komornyilija, ki az Ura felett lévő szobában halt, vévén észébe, hogy az Ura éleiben maradott, az ablakon kiugrott 's úgy megütötte magát, hogy más nap' meghalt, melly azt mütöje, hogy néki kellett a' bűnösnek lenni, annyival is inkább, hogy a' történetet megelőzőt napon a' Herczegnek almáriumából Bankóntában 3000 Frankok, 's három Váltó-czédulák, mellyek között egy-egy 6000 Frankos volt, elvesztek.

B é c s.

Dec. 1-ső napján írják a' Troppanai Ujságlevelében, hogy Nov. 26-dikán ismét asztal lévén a' mi Fels. Udvarunknál, ott, Orosz Császár ő Felségével együtt a' Weimári Örökös Princzaszszony o Cs. Herczegaszszonyása is jelen volt Férjével egyetemben, de a' melly ebédkezés is, valamint minden előbbeniék, minden czerimoniás pompa nélkül ment véghez. (A' Pruszsziái Koronaörökös már még 24-dikében vissza utazott volt Berlinbe).